

CHÚA NHẬT XXIII THƯỜNG NIÊN – NĂM C:

BÀI ĐỌC I: Kn 9: 13-18

Trích sách Khôn Ngoan.

Ai trong loài người có thể biết được ý định của Thiên Chúa? Hay ai có thể suy tưởng được sự Thiên Chúa muốn? Vì những ý tưởng của loài hay chết thì mập mờ, và những dự định của chúng tôi đều không chắc chắn. Vì xác hay hư nát làm cho linh hồn ra nặng nề, và nhà bụi đất làm cho lý trí hay lo lắng nhiều điều ra nặng nề.

Chúng tôi ước lượng cách khó khăn các việc dưới đất, và khó nhọc tìm thấy những sự trước mắt. Còn những sự trên trời, nào ai khám phá ra được? Ai hiểu thấu Thánh ý của Chúa, nếu Chúa không ban sự khôn ngoan, và không sai Thánh Thần Chúa từ trời cao xuống. Như thế, mọi đường lối những kẻ ở dưới đất được sửa lại ngay thẳng, và loài người học biết những sự đẹp lòng Chúa.

Vì, lạy Chúa, những ai sống đẹp lòng Chúa từ ban đầu, thì được ơn cứu độ nhờ sự khôn ngoan.

Đó là lời Chúa.

BÀI ĐỌC II: Plm 9b-10. 12-17

Trích thư Thánh Phaolô Tông đồ gửi cho Philêmon.

Con thân mến, Phaolô già nua, và hiện đang bị cầm tù vì Đức Giêsu Kitô, cha nài xin con cho Ônêsimô, đứa con cha đã sinh ra trong xiềng xích.

Cha trao nó lại cho con. Phần con, con hãy đón nhận nó như ruột thịt của cha. Cha cũng muốn giữ nó lại để thay con mà giúp đỡ cha trong lúc cha bị xiềng xích vì Tin Mừng. Nhưng vì chưa biết ý con, nên cha không muốn làm gì, để việc nghĩa con làm là một việc tự ý, chứ không vì ép buộc. Vì biết đâu nó xa con một thời gian để rồi con sẽ tiếp nhận muôn đời, không phải như một người nô lệ, nhưng thay vì nô lệ, thì như một người anh em rất thân mến, đặc biệt đối với cha, huống chi là đối với con, về phần xác cũng như trong Chúa. Vậy nếu con nhận cha là bạn hữu, thì xin con hãy đón nhận nó như chính mình cha vậy. Đó là lời Chúa.

SECOND READING: Phil 9b-10. 12-17

A reading from the Letter of Paul to Philemon.

I, Paul, an old man, and now also a prisoner for Christ Jesus, urge you on behalf of my child Onesimus, whose father I have become in my imprisonment; I am sending him, that is, my own heart, back to you. I should have liked to retain him for myself, so that he might serve me on your behalf in my imprisonment for the gospel, but I did not want to do anything without your consent, so that the good you do might not be forced but voluntary.

Perhaps this is why he was away from you for a while, that you might have him back forever, no longer as a slave but more than a slave, a brother, beloved especially to me, but even more so to you, as a man and in the Lord.

So if you regard me as a partner, welcome him as you would me.

Đó là lời Chúa.